

УДК 678.664:678.746.523-134.472:543.42

© 2006

Л. М. Мазур, Р. А. Рожнова, В. І. Дроздова, Н. А. Галатенко

Синтез нової полімерної лікарської форми

(Представлено академіком НАН України Є. В. Лебедєвим)

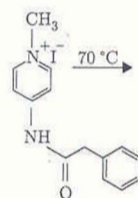
A new polymeric drug form with immobilized amizonum based on hydrophilic block-copolyurethane containing the copolymer of N-vinylpyrrolidone and vinyl alcohol has been synthesized. The IR- and ^1H NMR-spectroscopy investigations showed that the medicinal substance has been immobilized chemically and physically.

На сьогодні вже не має сумнівів у тому, що при розв'язанні ряду актуальних проблем медицини значної ролі набувають полімерні матеріали. З використанням полімерів для створення лікарських форм (ЛФ), систем та їх макромолекулярних похідних з'являється новий тип ліків — полімерні ЛФ. Звичайні низькомолекулярні лікарські речовини (ЛР)

не розраховані на тривале перебування в організмі — вони швидко виводяться або метаболізують. При цьому ЛР попадають не тільки в уражені органи, але й можуть розподілятися по всьому організму. Встановлено, що в уражений орган потрапляє не більш 10% введених ліків [1]. Ці недоліки можуть бути усунені або їх роль може бути значно знижена при включенні ліків до полімерного носія, що сприятиме створенню “депо” ЛР. Наприклад, введення ЛР до складу полімерного імплантату дозволить їй безпосередньо впливати на ушкоджений орган. Поступове та пролонговане вивільнення лікарського препарату до організму, швидкість якого можна регулювати, змінюючи структуру полімерного носія, дає змогу уникнути багатьох недоліків мономолекулярних ЛР [2–4]. Також відомі полімерні покриття для лікування ран та опіків, де лікарська дія покриття локалізована на поверхні рани [5]. На відміну від ЛФ внутрішнього застосування, дію препарату для лікування ран та опіків можна зупинити в будь-який момент шляхом забирання покриття.

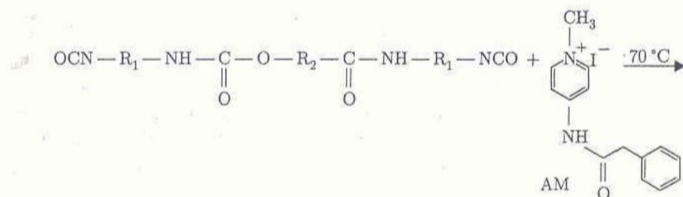
Мета нашої роботи — синтезувати нову полімерну лікарську форму на основі блок-кополіуретану, який містить фрагменти кополімеру N-вінілпіролідону з вініловим спиртом (ВП — ВС). Для цього була проведена іммобілізація протизапального препарату — амізону (АМ) одночасно з утворенням полімерного носія на основі макродіізоціанату (МДІ) та кополімеру ВП-ВС.

Амізон (N-метил-4-бензилкарбамідопіридиній йодид) належить до групи ненаркотичних анальгетиків та має протизапальну та інтерферогенну дії [6]. Структурна формула:

Іммобілізацію амізону проводили при ретельному перемішуванні у ДМФА шляхом поступового додавання до МДІ (на основі поліоксипропіленгліколю (ПОПГ) та 2,4; 2,6-толуїлендіізоціанату (ТДІ 80/20) з кінцевими ізоціанатними групами) амізону та кополімеру ВП — ВС. Як каталізатор використовували $\text{Fe}(\text{асас})_3$. Реакцію проводили при температурі $(65 \pm 5)^\circ\text{C}$. Синтезований полімер виливали на тефлонову основу та висушували до постійної маси. Отримана таким способом полімерна лікарська форма має вигляд прозорої плівки світло-жовтого кольору з такими механічними показниками: розривна міцність $\sigma = (5,53 \pm 0,08)$ МПа; відносне подовження $\varepsilon = (337 \pm 28)\%$.

Схема реакції синтезу полімерної ЛФ:

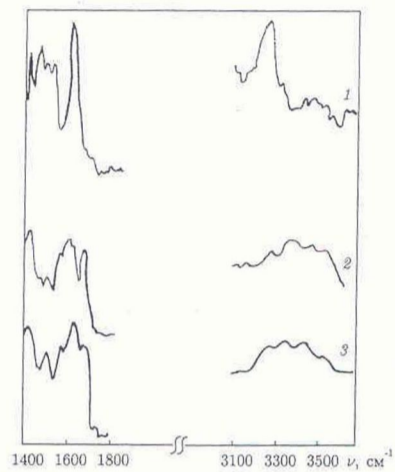

Рис. 1. Фрагменти ІЧ-спектрів: 1 – амідон; 2 – блок-кополіуретан; 3 – ЛФ з амідонем

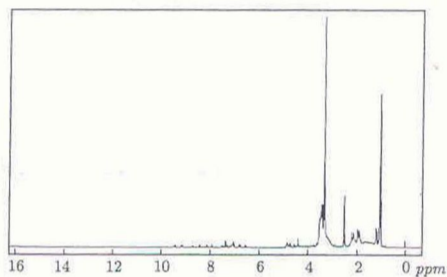

Рис. 2. ЯМР ¹H-спектр полімерної ЛФ з амідонем

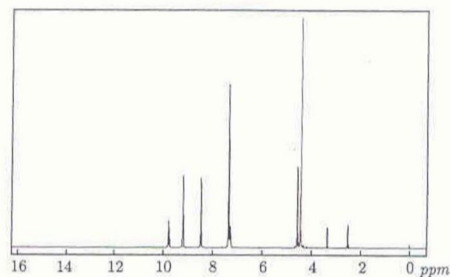

Рис. 3. ЯМР ¹H-спектр амідону

На рис. 2 наведений ЯМР ¹H спектр отриманої полімерної ЛФ (МДІ-кополімер ВП – ВС – амідон). Для порівняння використовували ЯМР ¹H спектри амідону (див. рис. 3) та спектри блок-кополіуретану з вмістом кополімеру ВП – ВС (рис. 4).

На ЯМР ¹H спектрі амідону (див. рис. 3) присутні такі сигнали:
4,4 м. ч. – N – CH₃ (3H); 4,5–4,6 м. ч. – C(O) – CH₂ – A_r (2H); 7,3–7,4 м. ч. – A_r(5H); 8,5–9,2 м. ч. – піридинова група (4H); 9,8 м. ч. – NH (1H).

Розглядаючи ЯМР ¹H спектр ЛФ з амідонем (див. рис. 2) можна побачити чіткі сигнали в області 1,0–1,2 м. ч., які відповідають метильним групам ПОПГ. В області 1,6–2,5 м. ч. виявляють сигнали метиленових груп піролідонового кільця, CH₃COO-груп ВА та CH₃-груп ТДІ. В області 3,3–3,6 м. ч. сигнали метиленових груп піролідонового кільця накладаються на сигнали –O – CH₂-груп ПОПГ. Сигнали в області 4,4 м. ч. та 4,5–4,6 м. ч. відносяться до груп амідону –N – CH₃ та C(O) – CH₂ – A_r відповідно. Сигнали протонів –O – CH-груп ПОПГ віднесені до області 4,8 м. ч. Сигнали бензольних кілець МДІ та амідону відповідно дають сигнали в областях 6,6–7,0 м. ч. та 7,3–7,4 м. ч. Сигнали в області 8,4–9,2 м. ч. нале-

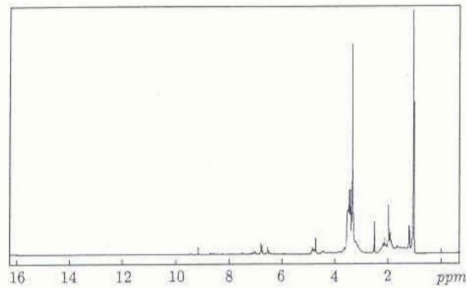

Рис. 4. ЯМР ^1H -спектр блок-кополіуретану з вмістом кополімеру ВП – ВС

жать метиленовим групам піридинію. Наявність уретанової групи підтверджують хімічні зсуви в областях 8,8–9,4 м. ч. NH-група амізону дає слабкий сигнал в області 9,8 м. ч.

Проаналізував спектри (див. рис. 2, 3), можна зробити висновки, що сигнал в області 9,8 м. ч. свідчить про наявність NH-групи амізону. Однак до цієї області можуть також належати сигнали – NH – C(O) – N – C(O)-групи, яка утворюється в результаті хімічної взаємодії між NH-групою амізону та NCO-групою МДЦ. Тобто, в результаті проведеної реакції може мати місце як фізична, так і хімічна іммобілізація лікарського препарату. Також відзначається відсутність сигналів в області 4,1–4,4 м. ч., які характерні для OH-груп ВС.

Таким чином, у результаті виконаної роботи синтезована нова полімерна лікарська форма з іммобілізованим амізоном на основі гідрофільного блок-кополіуретану, який містить кополімер ВП – ВС. Проведенні ІЧ та ЯМР дослідження свідчать про хімічну та фізичну іммобілізацію лікарського препарату за рахунок утворення хімічних зв'язків між амідною групою амізону та ізоціанатними групами макродізоціанату, а також водневих зв'язків з акцепторами протонів відповідно.

1. Васильев А. Е., Давыдов А. Б. Макромолекулярные терапевтические системы: проблемы и перспективы // Журн. Всесоюз. хим. об-ва им. Д. И. Менделеева. – 1985. – 30, № 4. – С. 395–402.
2. Валуйев Л. И., Валуйев Т. А., Валуйев И. Л. Полимерные системы для контролируемого выделения биологически активных соединений // Успехи биол. химии. – 2003. – 43. – С. 307–328.
3. Штильман М. И. Полимеры в биологически активных системах // Сорос. образоват. журн. – 1998. – 4, № 5. – С. 48–53.
4. Швайка О. Основи синтезу лікарських речовин. – Донецьк: Схід. видав. дім, 2002. – С. 234–256.
5. Фельдштейн М. М., Якубович В. С., Раскина Л. П., Даурова Т. Т. Полимерные покрытия для лечения ран и ожогов // Химия и технология медико-биологических полимеров. Сер. Химия и технология высокомолекулярных соединений. – Москва: ВИНТИ, 1981. – 16. – С. 120–167.
6. Лікарські препарати України 1999. – 2000. – Харків: Прапор, 1999. – Т. 1. – 45 с.

Інститут хімії високомолекулярних
сполук НАН України, Київ

Надійшло до редакції 03.01.2006